

บทที่ 4

ผลปฏิบัติงานตามโครงการ

ในส่วนของขั้นตอนการปฏิบัติงานการผลิตมิวสิกวิดีโอ โพรโมทศิลป์นาง “on bed together” สืบเนื่องมาจากการค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับรายงานการปฏิบัติงานสหกิจศึกษาเรื่อง “ บทบาทหน้าที่ผู้กำกับภาพ โพรโมทศิลป์นาง on bed together ของบริษัททินนาม มิวสิกสเกอร์” ผู้จัดทำได้ใช้แนวคิดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของการถ่ายมิวสิกวิดีโอ

1.1 วัตถุประสงค์หลักในการเลือกใช้มุกกล้อง

1.2 ความหมายของระยะขนาดของภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคของการถ่ายมิวสิกวิดีโอ

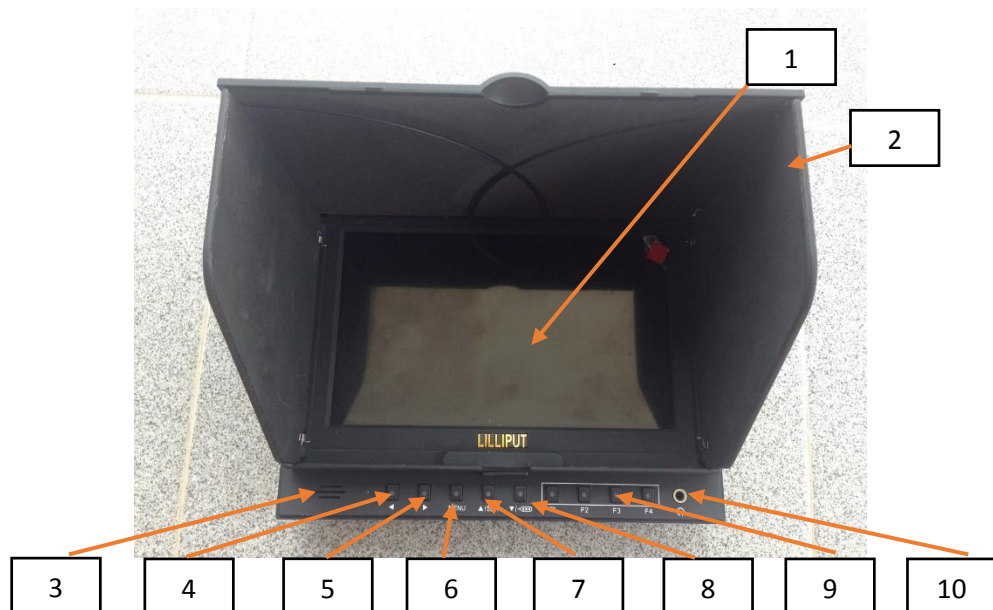
2.1 เทคนิคการเคลื่อนไหวของกล้อง

ในการประยุกต์ใช้ในการถ่ายทำในระหว่างช่วงเวลาปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ซึ่งผลจากการปฏิบัติงานสามารถเรียบเรียงตามขั้นตอนได้ดังนี้

4.1 ขั้นตอน Pre-Production

4.1.1 เรียนรู้การใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่างๆ

จอแสดงผล LED LILLIPUT ขนาด 7 นิ้ว

รูปที่ 4.1 จอ LED LILLIPUT ขนาด 7 นิ้ว

1. หน้าจอแสดงผล ใช้ในการแสดงผลการทำงาน
2. บานดอร์ ใช้ในการการบังแสงที่มารบกวนการมองเห็นของจอแสดงผล
3. ลำโพง ใช้ในการฟังเสียงจากการถ่ายทำ
4. ปุ่มเลือกซ้าย ใช้เลื่อนไปทางซ้ายเวลาเลือกในฟังก์ชันเมนู ต่างๆ
5. ปุ่มเลือกขวา ใช้เลื่อนไปทางขวาเวลาเลือกในฟังก์ชันเมนู ต่างๆ
6. ปุ่มเมนู ใช้เพื่อปรับฟังก์ชันต่างๆ
7. ปุ่มเลื่อนขึ้น / ปุ่มเลือกรายการในเมนู OSD กดเพื่อเปิด/ปิด โหมด กล้อง
8. ปุ่มเลื่อนลง / ปุ่มเลือกรายการในเมนู OSD กดเพื่อเปิด/ปิด โหมด พิกเซล
9. ปุ่ม F1 – F4 ใช้เพื่อดูรายละเอียดค่าต่างๆ
 - 9.1 F1 - ใช้เพื่อดูจุดสูงสุด - ต่ำสุดของแสง
 - 9.1 F2 - ใช้เพื่อดูความตรงของสี
 - 9.1 F3 - ใช้เพื่อให้เครื่องแสดง Exposure
 - 9.1 F4 - ใช้เพื่อให้เครื่องแสดง Histogram
10. ช่องเสียบหูฟังเวลาถ่ายทำหรือตอนเช็คฟุตบอล

Dys Eagle Eye Rig

รูปที่ 4.2 Dys Eagle Eye Rig

เรียนรู้ขั้นตอนการประกอบกล้องกับอุปกรณ์ Dys Eagle Eye Rig เพื่อให้สะดวกและคล่องตัวที่สุดในการปฏิบัติงานในเวลาจริง

เลนส์

รูปที่ 4.3 เลนส์กล้อง

เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานในช่วงระยะของเลนส์แบบต่างๆ เพื่อในเวลาถ่ายจริงจะได้สามารถเลือกใช้เลนส์ได้อย่างเหมาะสม

4.1.2 เข้าประชุมการถ่ายทำกับทีมงานก่อนการถ่ายทำ

ประชุมเกี่ยวกับภาพที่ผู้กำกับได้ตีความจากตัวหนังสือในบทออกมาเป็นภาพ จึงจะต้องทำความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง การดำเนินเรื่อง และจุดประสงค์ที่โปรดิวเซอร์ได้กำหนดไว้เพื่อที่จะศึกษาเกี่ยวกับมุมมองและขนาดภาพ และใช้มุมมองและขนาดภาพ ให้ผู้ชมรู้สึกตรงกับจุดประสงค์ที่โปรดิวเซอร์ได้กำหนดไว้

รูปที่ 4.4 ร่วมประชุมการทำงานก่อนการถ่ายทำ

รูปที่ 4.5 ประชุมงานกับผู้กำกับ

4.1.3 ศึกษาขนาดภาพที่มีผลต่อความรู้สึกของคนดู

หลังจากที่ได้เข้าประชุมกับทางโปรดิวเซอร์และผู้กำกับจึงได้รู้เรื่องราวของชิ้นงานที่ทางผู้กำกับต้องการ ได้รู้ถึงมุมมองและขนาดภาพที่ผู้กำกับต้องการ จากนั้นจึงได้หาข้อมูลและตัวอย่างมุมมองและขนาดภาพเพื่อที่จะสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้กำกับต้องการ โดยได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับมุมมองและได้นำมาใช้ดังนี้

4.1.3.1 มุมกล้อง ออบเจกทีฟ (Objective Camera Angle) มุมกล้องแบบนี้ทำให้ผู้ดูได้เห็นภาพโดยตรงจากเลนส์กล้อง ซึ่งทำหน้าที่เสมือนตาผู้ดูเพื่อให้ผู้ดูรู้สึกว่าได้ติดฟิล์มไปตลอด

รูปที่ 4.6 ตัวอย่างมุมมองแบบออบเจกทีฟ

4.1.3.2 ภาพมุมระดับสายตา (Eye Level Angle) เป็นภาพที่ตั้งกล้องในระดับสายตาของคนหรือของวัตถุที่ถูกถ่าย ภาพในระดับสายตาเพื่อสื่อความหมายว่าภาพที่ปรากฏจะเป็นภาพให้ความรู้สึกธรรมดา ไม่เด่นอะไร

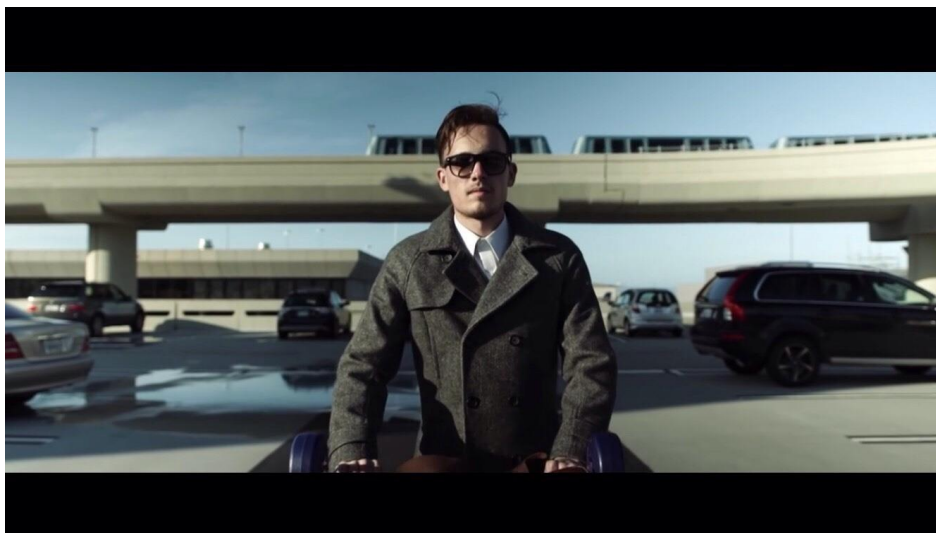
รูปที่ 4.7 ตัวอย่างมุมมองระดับสายตา

4.1.3.3 ภาพไกล (Long Shot หรือ LS) ขนาดภาพแบบนี้ไม่สามารถกำหนดระยะห่างระหว่างกล้องกับสิ่งที่ถ่ายได้ แต่จะกำหนดโดยประมาณว่าสิ่งที่ถ่ายจะอยู่ในกรอบภาพ (Frame) พอดี ถ้าเป็นคน ศีรษะจะพอดีกับกรอบภาพด้านบน ส่วนกรอบภาพด้านล่างก็จะพอดีกับเท้าซึ่งสามารถเห็นบุคคลิกอากัปกริยาการแสดง การเคลื่อนไหว ตำแหน่งที่อยู่ในการแสดงหรือในฉาก ด้วยเหตุนี้จึงสามารถใช้เป็นภาพแนะนำตัวละคร หรือเริ่มฉากใหม่ได้ บางครั้งอาจใช้เป็นภาพในฉากเริ่มเรื่องได้เช่นกันกับภาพขนาดใหญ่มาก และบางครั้งภาพขนาดใหญ่ยังมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เอสตาบลิชซิง ช็อต (Establishing Shot) ส่วนองค์ประกอบรอบข้างผู้ชมจะให้เห็นรายละเอียดชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 4.8 ตัวอย่างมุมมองภาพไกล

4.1.3.4 ปานกลาง (Medium Shot หรือ MS) ขนาดภาพลักษณะนี้ถ้าเป็นภาพบุคคล ผู้ชม จะได้เห็นตั้งแต่เอวของนักแสดงขึ้นไปจนถึงศีรษะ ขนาดภาพแบบนี้ผู้ชมสามารถเห็นการ เคลื่อนไหวของนักแสดง และรายละเอียดของฉากหลังพอสมควร ซึ่งพอที่จะเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ จึงถือได้ว่าเป็นภาพที่ถ่ายทอดเหตุการณ์ในเรื่อง ได้ดีขนาดภาพปานกลาง เป็นขนาดภาพที่นิยมใช้ มากที่สุด เพราะใช้เป็นภาพเชื่อมต่อ กล่าวคือ การเปลี่ยนขนาดภาพจากภาพไกลมาเป็นภาพใกล้ หรือจากภาพใกล้มาเป็นภาพไกลก็ตาม จะต้องเปลี่ยนมาเป็นภาพขนาดปานกลางเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อ ไม่ให้ขัดต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ชม เนื่องจากภาพจะกระโดดนอกจากนี้ภาพขนาดปานกลางยัง นิยมใช้ถ่ายภาพบุคคล 2 คนในฉากเดียวกัน หรือที่เรียกกันว่า ภาพ Two Shot ซึ่งนิยมใช้กันมากใน ภาพยนตร์บันเทิง

รูปที่ 4.9 ตัวอย่างมุมมองภาพแบบปานกลาง

4.1.3.5 ภาพใกล้ (Close-Up หรือ CU, Close Shot หรือ CS) ภาพใกล้ ผู้ชมจะมองเห็น นักแสดงตั้งแต่ไหล่ขึ้นไป เป็นขนาดภาพที่ผู้ชมสามารถเข้าถึงอารมณ์ของนักแสดงได้มากที่สุด เพราะการใช้ภาพขนาดใกล้ถ่ายบริเวณใบหน้าของนักแสดง จะสามารถถ่ายทอดรายละเอียด เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกที่อยู่ภายในของนักแสดงได้อย่างชัดเจนมาก นอกจากนี้ยังจะทำให้ผู้ชมได้ รู้สึกใกล้ชิดกับสิ่งที่ถ่ายอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อทำให้เข้าใจถึงรายละเอียดของวัตถุต่างๆ ตามเนื้อหาที่กำลัง นำเสนอ และภาพขนาดใกล้นี้ยังสามารถบังคับให้ผู้ชมสนใจในวัตถุที่กำลังถ่าย หรือสิ่งที่กำลังนำเสนอ

รูปที่ 4.10 ตัวอย่างมุมมองระยะใกล้

และนอกเหนือจากมุมมองและขนาดภาพยังมีเรื่องของกล้องเคลื่อนกล้องเพื่อสร้างอารมณ์ให้กับตัวชิ้นงานมิวสิควิดีโอที่คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับการผลิตมิวสิควิดีโอโปรโมทศิลปินในครั้งนี้ด้วยนั่นก็คือ

4.1.3.6 การแพน (Pan) ลักษณะการแพน (Pan) เป็นวิธีการเคลื่อนที่กล้องถ่ายในลักษณะการส่ายกล้องเคลื่อนที่ไปในแนวนอนหรือแนวราบ อาจเริ่มจากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้ายก็ได้

วัตถุประสงค์ ของการแพนกล้องอาจเกิดขึ้นได้จากวัตถุประสงค์ของการนำเสนอหลายประการ หนึ่งคือเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์หรือเกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ถ่ายสองสิ่งที่อยู่ห่างกัน เช่นการแพนจากคนที่เฝ้ามองไปยัง บุคคลหนึ่งที่ยืนอยู่ หรือใช้ในการตามวัตถุที่มีการเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในภาพ

4.1.3.7 การทิลท์ (Tilting) ลักษณะการทิลท์ (Tilting) เป็นการเคลื่อนไหวกล้องอีกลักษณะหนึ่ง เป็นการเคลื่อนกล้องในแนวตั้ง (Vertical Pan) กล้องถ่ายจะยังคงอยู่ในระดับเดิมเพียงแต่มุมการบันทึกภาพเท่านั้น ที่ถูกขยับไปในองศาที่สูงขึ้นกว่าเดิม หรือองศาตกต่ำกว่าเดิม วัตถุประสงค์ คือ ใช้ในการนำเสนอเรื่องจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง หรือตามการเคลื่อนที่ของวัตถุในลักษณะแนวตั้ง

4.1.3.8 การทรัคค์ (Trucking) การทรัคค์ (Trucking) เป็นการเคลื่อนไหวของกล้องในทางขนานกับวัตถุหรือเลียบเคียงสิ่งที่ถ่าย ในบางกรณีการเคลื่อนที่ของกล้องอาจไม่เป็นแนวตรงแต่จะเคลื่อนในลักษณะเฉียงโค้ง อาจเรียกว่าอาร์ค(Arc)

4.2 ขั้นตอน Production

4.2.1 ทำการออกกองเพื่อน Block Short ก่อนการถ่ายทำจริง

ทางทีมงานได้เดินทางไปยังสถานที่ที่จะถ่ายทำจริง โดยมีโปดิวเซอร์ ผู้กำกับ และ ผู้กำกับภาพ รวมถึงศิลปินที่ร่วมในการ Block Short ในครั้งนี้ด้วย โดยการ Block Short ในครั้งนี้ ทางผู้กำกับภาพได้ใช้ทฤษฎีที่ได้ศึกษามาก่อนหน้านี้ และทำการ Block Short กับผู้กำกับเพื่อคุณภาพให้ออกมาตามความต้องการตั้งแต่เริ่มแรก และเพื่อหามุมภาพที่ดีที่สุดสำหรับการถ่ายทำจริง ซึ่งการไป Block Short ครั้งนี้เราได้ศิลปินที่เราจะใช้ในการแสดงในการถ่ายทำในวันจริงร่วม Block Short ด้วย จึงทำให้ง่ายต่อการ Block Short เพราะส่วนสูงและขนาดตัวจะไม่ผิดไปจากนี้แน่นอน ซึ่งส่งผลดีต่อวันถ่ายจริงเป็นอย่างมาก

รูปที่ 4.11 ตัวอย่างภาพ Block Short (1)

รูปที่ 4.12 ตัวอย่างภาพ Block Short (2)

รูปที่ 4.13 ตัวอย่างภาพ Block Short (3)

4.2.2 เริ่มการถ่ายทำจริง

ในวันถ่ายทำจริงเรา เริ่มจากการเซ็ตอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการถ่ายให้เรียบร้อย เพื่อที่จะเตรียมพร้อมในการถ่ายทำในแต่ละฉากให้ออกมาดีที่สุดในตอนถ่าย ต้องดูแลทั้งมุมภาพ แสง และจัดองค์ประกอบโดยรวมให้ได้ตามความต้องการของผู้กำกับและแนวทางของมิวสิควีดีโอที่คุยกันไว้แต่แรก โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

4.2.3 ลงมือถ่ายทำโดยอาศัยจากการ block shot

ก่อนหน้านี้ ผู้จัดทำต้องอ้างอิงการถ่ายทำจากการ block shot ก่อนหน้านี้เพื่อเวลาถ่ายทำจริงจะได้เข้าใจว่าจะถ่ายทำขนาดภาพอะไรบ้างและเคลื่อนที่กล้องไปในทิศทางใด โดยได้อาจจากแนวคิดเทคนิคของการถ่ายมิวสิควีดีโอและขนาดของภาพ โดยเมื่อถ่ายทำจริงแล้วจะมีความรวดเร็วและเข้าใจในการทำงานตามความต้องการของผู้กำกับนั่นเอง

รูปที่ 4.14 ตัวอย่าง (1)

เช่นตัวอย่างที่ 1 ผู้จัดได้ใช้ขนาดภาพ CU โดยมีกล้องที่กล้องในลักษณะ Panning ซึ่งให้ภาพที่ออกมาเน้น แสดงถึงความรู้สึกของตัวละคร ที่อยู่ภายในโดยที่ไม่ต้องมีคำพูดใดๆเลยนั่นเอง

รูปที่ 4.15 ตัวอย่าง (2)

ตัวอย่างที่ 2 ผู้จัดได้ใช้ขนาดภาพ Ms โดยมีกล้องที่กล้องในลักษณะ Panning ซึ่งทำให้ผู้ชมสามารถเห็นการเคลื่อนไหวของนักแสดง และรายละเอียดของฉากหลังพอสมควร ซึ่งพอที่จะเข้าใจเรื่องราวต่างๆได้

4.2.4 เช็คฟุตเทจที่ถ่ายทำเสร็จในแต่ละฉาก

นำฟุตเทจให้ผู้กำกับดูว่าได้ตามที่ผู้กำกับต้องการหรือไม่ หากยังมีข้อผิดพลาดหรือมีสิ่งที่ไม่ต้องแก้ไข จะได้ทำการถ่ายทำใหม่ในทันที

4.2.5 ทำการเก็บอุปกรณ์เมื่อถ่ายทำเสร็จ

หลังจากที่ถ่ายทำในแต่ละวันเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วก็มาถึงขั้นตอนในการเก็บอุปกรณ์ อุปกรณ์แต่ละชิ้นมีการดูแลที่แตกต่างกัน โดยมีวิธีการดูแลดังนี้

4.2.5.1 กล้องควรถอดเลนส์ออกจากบอดี้และเก็บให้เรียบร้อย เมื่อเปลี่ยนการ์ดหรือแบตเตอรี่ หรือเลนส์ควรปิดกล้องก่อนเสมอ

4.2.5.2 เลนส์ การเปลี่ยนเลนส์ต้องระวังฝุ่นให้มากที่สุด และขี้อะไรเลนส์ ควรมี Filter ปกป้องกันไว้เสมอ เพราะป้องกันการเสื่อมสภาพก่อนเวลาอันควร

4.2.5.3 Dslr Rig อันดับแรกเช็ดทำความสะอาดส่วนต่างๆ ด้วยผ้าสะอาด ต่อมาเช็คอุปกรณ์ว่ามีส่วนใดเสียหายหรือไม่ ถ้าหากชำรุดให้รีบหาอะไหล่เปลี่ยนทันที หรือถ้าหากเกิดการชำรุดหนักมากให้ส่งซ่อมทันที เพราะถ้าหากตัว Rig ไม่แข็งแรงอาจจะส่งผลกระทบต่อตัวกล้อง DSLR ก็เป็นไปได้ และ ถ้าเก็บในพื้นที่ที่ไม่มีการเคลื่อนไหวให้นำตั้ง Dslr Rig ตั้งบนสแตนด์ แต่ถ้าเก็บในพื้นที่ต้องมีการเคลื่อนไหว เช่นในรถยนต์ ให้ทำการพับอุปกรณ์เก็บให้เรียบร้อยและใส่ไว้ในลัง และนำฟ้ามาลองไว้เพื่อกันกระแทก

4.2.6 ประชุมทีมงานหลังจากถ่ายทำเสร็จสิ้น

หลังจากที่ถ่ายทำเสร็จก็จะมีการประชุมกันอีกรอบเพื่อ ดูว่าเกิดข้อผิดพลาดหรือขาดมุมภาพที่ต้องการไปบ้างหรือเปล่า หากมีมุมภาพที่ขาดไปหรือมีข้อผิดพลาดใดๆก็จะทำการถ่ายเพิ่ม ณ เวลานั้น ถ้าหากมีเวลาเหลือพอ แต่ถ้าหาก ไม่มีเวลาที่จะทำการแก้ไขต่อในภายหลัง ซึ่งจะทำให้แก้ไขปัญหานี้ได้อย่างทันที่

4.3.2 การเช็คฟุตเทจทั้งหมดที่ถ่ายทำมา

กลับมาทำการเช็คมุมภาพกับผู้กำกับอีกครั้งเพื่อดูมุมภาพและอารมณ์ของภาพที่ถ่ายมามีข้อผิดพลาดที่ต้องแก้ไขบ้าง ถ้าหากมีก็จะทำการถ่ายทำใหม่อีกครั้งเพื่อเก็บฟุตเทจเพิ่มเติม แต่ถ้าหากดีแล้วก็จะจัดส่งต่อไปให้ฝ่ายตัดต่อ ต่อไป

4.3 ขั้นตอน Post-Production

ในขั้นตอนของการ Post-Production เป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังจากที่ถ่ายทำเสร็จสิ้นจะต้องทำการตัดต่อชิ้นงานเป็นลำดับสุดท้าย แต่เนื่องจากเวลาในการปฏิบัติงานสหกิจศึกษามีระยะเวลา

เพียงแค่ 14 สัปดาห์ จึงไม่สามารถปฏิบัติงานในช่วงของ Post-Production นี้ได้ จึงจบการทำงาน
เพียงแต่ในช่วงของ Production นั้น